

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. Eiusmodi vacuitas de nouo instantanea viuacitate doni sapientiae adimpletur ad statum transformationis modi descendentis in charitate magis radicandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Dei ex te, & supra te admirabilis; ita vt oppressa à gloria, maiestatem diuinam alijs scrutari non valeas; licet ipsius cœli empyrei felicitatem prælibare, & quidquid demum omnem linguam, & verba præ sui excellentia excedit, possidere videaris; hoc ipsum tamen totum sit præambulū duntaxat, & propria dispositio; vt dein tam reuerentiali, quam subtili spiritus tendentia, illi te inclines, qui tam incomprehensibiliter supra te confortatus, & superexaltatus est, vt ad eum non possis accedere. ex tali namque humili inclinatione ac reuerentia (præsertim quando fortissimæ illæ diuini spiritus inactiones constanter remiserint, & vacuitas quædam, seu remissio perceptionum, & operationum subsequuta fuerit) intellectus ilicò sibi proportionatum diuini Pulchri, & Boni speciem similitudinem vè eliciet, admodum subtili operatione, & ad actualement fruitionem consortij diuinæ naturæ deducet incipiendam, continuandam, ac renouandam. & hæc quidem tam diu euenire, quoadusque pia anima insignem progressum in charitate fecerit, & nouo, intensiori quæ gratiæ augmento à Deo dignata fuerit, consequenter dicemus,

*Eiusmodi Vacuitas de nouo instantanea
Vacuitate doni sapientiæ adimpletur ad
statum Transformationis modi de-
scendentis in charitate magis
radicandum.*

a Psalm. 18.

ARTICVLVS QVINTVS.

A summo a cœlo egressio eius, & occursum eius usq; ad summum eius. ac si diceret, ô pia anima, non sine profundissima reuerentia admirare diuinæ puritatis zelum; quo ita naturæ suæ consortia largitur, vt simul etiam quidquid in spiritu dissimilitudinis, & imperfectionis est, continuò expurget: sicuti qui palmitem purgat, vt fructum plus adferat. & ideò cum dono sapientiæ integrum ascensum, diuersas regiones, situs mentales, per operationes, seu innumerabilia verba mystica, profunda Dei scrutando absolueris: tandem in superficialem, & simplicissimam vacuitatem, totam interioritatem tuam redactam inuenies. quo ita de nouo dono sapientiæ ad descensum fructuum, & in charitate magis perfectiusque radicandum à Deo digneris. hoc autem priusquam fiat, euacuatione spiritali, & subtilitate separatis intelligentijs, seu Angelis conformi, vt dispositione præambula, ac prærequisita superindui debes. & hoc sensu dicitur, à summo cœlo egressio eius. ac si diceret: cum in summo status Transformationis modi ascendentis charitatis bene-afficientiam finiendo digesseris, & sic te deserendo, quodammodo egressa fueris: tum denique noua quædam fames, ad nouam satietatem, & susceptionem intensiorem doni sapientiæ subsequetur.

Ll 3

hinc

hinc etiam sicut à summo cœlo egressio eius constituitur (dum modus eminentis transcendentia, & perfectæ negationis cessat) sic quoq; occurfus eius, seu doni sapientia noua adimpletione occurrit in summo ipso; ita vt deinceps eius particeps sis non quærendo; sed possidendo, & sub obumbratione consortij diuinæ naturæ, & termino à Quo viuendo, in spiritu semper ali, & ad operationes fructu amoris necessarias facillè, & iucundè procedere, possis.

Interea verò dum hæc fiunt, hanc à summo cœlo egressionem, & in summo status tui vacuitatem non vt casu accedentem, aut profectui spiritali contrariam; sed vt diuinitus ordinatam depurationem, præambulum, & perfectam dispositionem suscipe; dein pro actus exercitio, vt potes maximè spiritaliter, & subtilissima intelligentia vigilantia præstolare salutare Dei, & tanquam diaphanum ad solis lucidissimos radios suscipiendos, in hoc non habere spiritali, simplicissimoq; intuitu, diuini Numinis præstantiam superexalta: quoadusq; nouus Lucifer matutinus, ignem sapidissimum sui luminis in apice spiritus accendat: qui etiam toto statu Transformationis modi descendens inextinctè, & absque tædiola diuinæ carentia interruptione in altari spiritus ardebit, & diuini amoris flammam in Patrem luminum (à quo bona cuncta procedunt) exhalabit,

ad maiorem semper in charitate radicacionem promouendam. Vt autem constet quæ circa perfectionem arcani amoris considerentur, consequenter dicimus

De spiritali profectu, duratione, & transitu, ad statum Transformationis modi descendens.

ARTICVLVS SEXTVS.

O Altitudo diuinitatum a sapientia Dei, quam inuestigabiles sunt via eius. ac si diceret: ò pia anima, continuo maior radicio in amore diuino per infatigabiles, & inobseruabiles multiplicationes singulorum actuum, tam altas in sapientia, seu sapida scientia Dei, radices fixit; vt sicut nemo altitudinem sapientia Dei perfectè scrutari potest: ita etiam inuestigabiles sunt via eius, quæ ad spiritualem progressum perducunt. vt vel idè admodum difficile sit mensuram profectus spiritalis explicare; præ nimia eiusdem perfectione. hinc etiam si accuratiùs, & strictè de illo loquendum esset, breuiter responderi posset, ipsi mystico hanc perfectionem ignotam esse: verumtamen si sese ad ascensum Transformationis reflexerit, prout scilicet ab infimis, per medias usq; ad supremas mentis regiones, ascendendo, sapius interea ad interruptiones fructu dilapsus fuit; in præsentiarum autem per insignem